

BOZKURT

AYLIK ÜLKÜ DERGİSİ

Bayrakları bayrak yapan
üstündeki kandır.
Toprak eğer uğrunda ölen
varsa vatandır!

Bağımsız Türkiye (!) Sloganı

Son günlerde sözde ilericilerin ağzından düşmeyen bir slogan : «Yaşasın Bağımsız Türkiye», «Kahrolsun Faşizm» Bağımsız demekle, komünist bir ülkenin peyki olmak kastediliyorsa, şimdiye kaçar biz bu kelimeyi yanlış telâffuz etmişiz. Bizde bağımsız demek; bağımlı olmayan daha doğrusu HÜR olan demektir

Kafa yapısı ,düşünce ve görüş itibariyle bağımsız olmayanlar, bağımsızlıktan söz edemezler. Sözde ilericilik -devrimcilik iddia eden birtakım güçler, kültür itibariyle bağımlı kalarak, bağımsızlık sevdasına kaptırmışlar kafalarını... Böyle bir durumda bağımsızlık peşinde koşmak bilmem yollarının neresinde bırakır ama yollarının sonunun olmadığını kendileri de biliyorlar. Çünkü; karanlık dış merkezlerin emrinde, çağdışı düşüncelerinin Türk milleti tarafından itibar görmediğini anlayan marksistler zor ve te-röre başvurmuşlardır.

Özde Türk olmayan, Türk olmanın şuuruna ermeyenler; alınmaz, satılmaz; Türk Milletinin haysiyet ve gururuna sahip ülkücü - milliyetçi kadro; a saldırılar, Türkiye'nin bağımsızlığından söz edemezler. Bir milletin bağımsızlığı, o milleti meydana getiren milli değerlerin var olduğu sürece devam eder. Milli değerlerimizi töremize reddeden, dinimize «Afyon» diyen, dilimizi uydurma kelimelerle anlaşılmasız hale getirmeye çalışan bir zümre, Türk milletinin mutluluğu, Türkiye'nin bağımsızlığı için çalıştığını sanıyorsa; vatan ve millet için en büyük ihâneti yaptığının farkına varmalıdır artık.

İkinci bir husus da; «Bağımsız Türkiye» için çalışan bu sözde ilericiler «Kahrolsun Faşizm» derken, «Kahrolsun Komünizm» «Kahrolsun Amerika» derken, «Kahrolsun Rusya» demiyor, diyemiyorlar. Çünkü, bağımlıdırlar. İkinci Dünya Savaşından sonra Rusya

bizden, resmen Kars'ı, Ardahan'ı ve Boğazları isterken, bu sözde ilerici -devrimci, bağımsızlıkçı (!!) halkılardan tek ses çıkmamıştı. Bu mu bağımsızlık? Halbuki; Türkiye'nin bağımsızlığı için çalışan her fert, «Kahrolsun faşizm, komünizm, siyonizm kapitalizm ve her türlü emperyalizm» diyebilmeli, Amerika sına da, Rusya'sına da, İngiltere'sine de. boyun eğmemeli, dost gözüyle bakmamalıdır. Çünkü; asil bir Türk kanı taşıyan her fert, «Türk'ün Türk'ten başka dostu yoktur.» gerçeğini her an hatırında bulundurur. Tarihini az da olsa okumuş olan bir kişi; bu konunun her sayfada, her paragrafta, hatta her satırda açıkça anlatıldığını görecektir. Ama işine gelmiyor, anlamak istemiyorsa, bu hatâsını millete yüklemeye hakkı yoktur.

Bunun en bâriz örneğini; son Kıbrıs Barış Harekâtı ortaya çıkarmıştır. Her devlet kendi çıkarını düşünmüş, hakkı, haklıyı göremeyecek kadar kör, menfaatperest olmuşlardır. Bilmem hâlâ insancılıktan Yunan - Rus kardeşliğinden dem vuranlar uyanamadılar mı?

Fakat; «Bağımsız Türkiye» sloganını kendine maske yapıp, milleti kandırmaya çalışanlar, kısa zaman da maskelerinin yırtılacağını ve gerçek emellerinin, gerçek kızı yüzlerinin meydana çıkarılacağını bilme lidirler. Çünkü, Türk milliyetçiliği etrafında şuurlu bir bütün teşkil eden Türk fertleri Türk gençliği vardır karşılarında. Mâzısından güç alarak, âtisi için herşeyi göze alan, Milliyetçi Büyük Türkiye'nin kurucularıdır bunlar. İnançla ve azimle atılan her adım bir zaferin ifadesidir. Ergeç maskeler yırtılacak, gerçekler ortaya çıkacaktır. Bunun için, imanla azimle çalışan bir kadro vardır ve daha da güçlenerek var olacaktır!....

Tanrı Türk'ü Korusun ve Yüceltsin

KÜÇÜK DÜNYA

(2. Baskı)

Emine İŞINSU'nun

Turizm ve Tanıtma Bakanlığının «Sanat Armağanını» kazanan Romanı.

Fiati : 15 TL.

Dağıtım : ANDA

Bütün Kitapçılarda arayınız

Şili Hâdisesinden Alınacak Ders

BAŞYAZI

Şubat ayının 22'sinde kaybettiğimiz Türkçülüğün tanınmış ismi, büyük ülkücü ve yüzyılımızın Kürsadı NEJDET SANÇAR 1 Mayıs 1910'da doğduğu İstanbul'da Erkek Lisesini ve Edebiyat Fakültesini bitirmişti. 1944 Milliyetçilik Olayı'nın mensupları arasında bulunan Saçar, Türk Milliyetçiliğinden taviz vermediği hayatı boyunca gerek öğretmen, gerekse birçok yazı, makale ve kitapların yazarı olarak ülkücü gençliğin yetişmesinde pay sahibidir. Aşağıya O'nun 1973'de yazdığı bir yazısını ahyoruz.

Şilide, birkaç kumandanın önyak olmasıyla neticelendirilen hareketin, 1973 yılının en mühim hâdiseleri arasında yer alacağı muhakkaktır.

Bu hareket; dünyayı ve insanlığı tek merkeze bağlı bir köleler yığını haline getirmek için çalışan komünizmin, insanlıklarını kaybetmeyenlerden yediği bir yumruktur.

Güney Amerika'nın kendi halinde bir devleti olan Şili, bilindiği gibi, sevimle işbaşına getirilmiş başkannın oyunları ile adım adım komünizmin kucağına itilmekte idi. Şili'li kumandanların şuurlu ve cesur hareketleri, ülkelerini, böyle bir büyük felâketten kurtarmış oldu.

Bir vatanı ve o vatanın sahiplerini felâketten kurtaran bu hareketin, Şili gibi bir devletin toprakları üzerinde geçmesi, çeşitli yönlerden üzerine düşürülmeye değer bir hâdisedir.

Bir kere ve herşeyden önce, Şili, genç bir devlettir. Devlet hayatı yüzü elli yılı henüz aşmıştır. Bu genç devletin tarihinde ne insanlığa ışık tutabilecek hareketler, ne nesillerden nesillere aktarılacak övünç ve gurur kaynağı zaferler ve hatıralar vardır, ne de dünyanın büyük ve değer olarak tanıdığı kahramanlar, devlet adamları, kumandanlar, sanatçılar ve bilginler...

Sonra, bu ülkede yaşamakta olan sekiz milyon kadar insan, dünyanın belli başlı devletlerinin sahibi milletler gibi bir millet de değildir. Çünkü, Şili'nin sahipleri, uzun zaman İspanyolların hâkimiyetleri altında yaşayan yerlilerin, Avrupa'dan göç eden çeşitli milletlere mensup insanlar ile evlenmeleri sonucunda meydana gelmiş melez, karışık bir toplumdur.

Varlığı, tarihin eski çağlarına kadar uzanan; geçmişi büyük zaferler, büyük hâdiseler, büyük insanlar ile dolu bir cemiyet ile, böyle yüceliklerden yoksun bir cemiyetin, devleti tehdit eden tehlikeler karşısındaki tutum ve davranışı elbette ki, farklı olacaktır ve farklı olur.

Milletimizin, Milli Mücadele'de yazdığı eşsiz destan, geçmişi ululuklar ve övünçler ile dolu cemiyetlerin, büyük tehlikeler karşısındaki tepkilerinin en güzel örneklerinden birisidir. 1957'de, zalim istilâcılara karşı, çocukları ve kadınları ile birlikte ayaklanan Macar'ların, vatanlarını kurtarabilme ümidiyle canlarını vermekten çekinmemeleri de, bu yolda unutulması imkânsız bir örnektir.

Şili, bu seviyede bir devlet değildir. Günümüzün dünyasındaki yeri ise, Fatmacı'nın pazardaki adından farklı olmasa gerektir. Bütün bunlara rağmen, mavi melek postuna bürünen komünizm adlı ifritin, cemiyetler için ne büyük bir felâket olduğunu anlamış ve çılgın görünüşünü ifritin başına indirmiştir. Ve bu ilk yumruktan sonra da Şili'nin bağımsızlığına göz dikmiş bütün hâmlerin temizlenmesine, dış dünyanın komünist merkezlerinden yükselen feryatlara rağmen, devam edilmektedir.

Bizdeki, bilhassa aydın sayılan din yadan habersiz okumalarının, Güney Amerika'nın batı kıyılarında bir şeyrit gibi uzanmış Şili'deki bu mühim hareketten almaları gereken çok mühim bir ders olsa gerektir. Siyasetinden, doktorundan, hukukçusuna, öğretmenine, iktisatçısına, eczacısına ve sairesine kadar bütün bu dünyadan habersiz takım, Türkiye için en

mühim meselelerden birisinin ve hatta birincisinin komünizm olduğunu artık öğrenmeli ve Şili'de olduğu gibi, devlet uçurumun kenarına gelmeden, bu belânın başını ezecek tedbirleri alma yolunda birleşmelidirler.

Komünistin, sırtına kızıl elbise geçirilmiş bir Şeytan değil, mavi tül içinde bir melek kılığında aramızda dolaşmakta olduğu ve sadece çolaşmakla kalmayıp şairleri, romancıları, fıkra yazarları, film ve tiyatroyuncuları ilim (!) adamları vesaireleriyle, her fırsatta, damarlarımıza kızıl irini akıtmaya çalıştıkları unutulmamalıdır. Esasen, oynanan oyunun tehlikesinin ve korkunçluğunun en mühim sebebi de bu değildir?

Şili gibi, hiçbir üstün yönü bulunmayan bir ülkede, komünizmin gerçek mahiyetinin ve korkunçluğunun çok geçmeden anlaşılması ve tehlikeye karşı hemen harekete geçilmesi, bu yolda hem güzel bir örnek hem de bir derstir. Uyuyan insanlar ve cemiyetler, bu örnekten ders almalıdırlar. Bu örnekten, Türkiye Türkünün de alacağı ders vardır. Üç bin küsur yıllık, şereflerle dolu bir maziden gelen Türk'ün dokuz yüz yıllık Türkiyesinde, parti meseleleri vesaire gibi şahsi çıkarlar temelinde yükselen ivrizarıvır meseleleri, hiç olmazsa kısa bir zaman için bir yana itip, komünizme karşı tek saf ta toplanmanın ve bu belâyı vatanımız için bir tehlike olmaktan çıkarmanın en mühim meselelerimizden birisi ve hatta birincisi olduğuna inanmanın lüzumu bundan doğmaktadır.

Türkiye'nin, kızılların devamlı propagandaları ile girmiş olduğu bugünkü maddeci havasında, böyle bir bir ilk meydana getirilmesi mümkün müdür?

Soylarının ve devletlerinin büyük çıkarları üstünde hiçbir düşünce ta nımayan Türkler, pek de mümkün görünmeyen bu imkânı, yine de ümit ile beklemektedirler. Çünkü onlar için ümit, en son terk olunacak şeydir.

Çanakkale Zaferi'ni, Özmen'i ve Kaya'yı anıyoruz

Türk Tarihinin en büyük zaferlerinden biri olan 18 Mart 1915 Çanakkale Zaferi'nin 60. yılını kutluyoruz. Bilindiği gibi; bir yandan bütün batılı emperyalistlerin, diğer yandan içimizdeki gayri Türk azınlıkların devamlı saldırıları ve ihânetleri sonucu muhteşem Osmanlı İmparatorluğu, gözü dönmüş batılılar için yutulması kolay bir lokma görünümü almış, tarihten silinmesi çok kolay bir «Hasta Adam» haline gelmişti. Gittikçe bozulan devlet otoritesi, iç karışıklıklar ve azınlıkların artan şirretlikleri düşmanlarımızın yardımını istila edip kendi aralarında paylaşma iştahlarını daha da arttırmıştı. İşte bundan cesaret alan barbar haçlı sürüleri, Türk'e dört bir yandan açtıkları savaşta en büyük kalemiz Çanakkale'ye bütün güçleriyle yükleniler. Sayıca ve silahça çok üstün olan düşman ordularına ve büyük maddi imkânsızlıklara rağmen kahraman Türk Ordusu tarihin hiç bir zaman değişmeyecek olan kuralları bir defa daha tekrarladı : Tanrı, Türk'ü yenilmek için değil, yenmek için yaratmıştı!... Ve 18 Mart 1915'i tarihin, «Türk mucizeleri»nden biri olarak altın sayfalarına yazan, «İrmaklar gibi akıttıkları kanları ve dağlar gibi yığıdıkları kemikleriyle»

dünyaya bir daha «Çanakkale geçilmez!» dedirten, büyük Akif'in «Bir hilâl uğruna batan güneşlerimiz» diye övdüğü aziz şehitlerimiz arasında Türk Ocakları'na kayıtlı 30 bini aşkın Ülkücü Türk genci, seçkin bozkurtlar vardı...

***

60 yıl öncesiyle günümüzü kıyasladığımızda düşmanlarımızın hiç değişmediğini görüyoruz. Aradaki fark sadece silahlardadır; sıcak savaşın topu, tüfeği, mermisi yerini şimdi söğük savaşın kültürlerine, ideolojilerine ve propagandalarına bırakmış. Savaş daha çetin, daha sinsi ve düşman içimizde bugün. Ama önümüzde engin tarihimizin geniş tecrübeleri var ve günümüz, Türklük için «Yeni Ufuklara Doğru», «Milliyetçi Türkiye»ye doğru büyük sancılar çekildiği kesin «tarihi dönemeçi» yaşamakta. Dün, «mazluma sığınak - zalimini başına dert», «Allah'ın yer yüzündeki ordusu» ve «İslâm'ın kılıcı» olarak asırlarca «âleme adaletle nizam veren» Türk Milleti bugün de aynı şuurda, aynı inanca sahip, dipdiri sapsağlam ayakta duruyor. Bugün de 60 yıl öncesinin Türk Ocaklıları gibi, «bir gül bahçesine girercesine» şehâdete koşmaya hazır yüzbinlerce ülkücü genciyle tek beyin gibi düşünen, tek kalp gibi çarpan ve gerçek tiğinde tek, yumruk gibi bütün Türk hük düşmanlarının beyinlerine inme ye kararlı, Yüce Peygamberimizin övdüğü Türk Milleti var.

Çanakkale Zaferi'nden tam 55 yıl sonra 18 Mart bir başka anlam daha kazanmıştı. Bundan 5 yıl önce, yine bir 18 Mart günü yeni bir destan

yazılmıştı : Süleyman Özmen.. Yiğit cesur, ölüme meydan okuyan bir bozkurttu Özmen. Ziraat Fakültesi 591 sınıf öğrencisiydi. Türk milletinin hasretini çektiği gerçek bir avım, bir beyin olarak vatana hizmet için hazırlanıyordu. Ama ondan önce, daha büyük görevler düşüyordu kendisine, bütün ülküdaşları gibi Devletimiz tehlikeydeydi, bir avuç rus uşağı, komünist, içimizdeki kan bozuklarla elele vermiş ihânetlerini gerçekleştirmek için gittikçe azgınlaşıyordu. İşbaşındakiler, «İktidarsız iktidarlarını» sadece şahsi menfaatleri için kullanıyor, uçurumun kenarına getirilen Türkiye için hiçbir şey yapmıyorlardı. Ülkücüler bütün güçleriyle yıkıcıların karşısına dikilmişti, başka çare yoktu. Gafilleri uyandırmak, kızılların maskelerini indirmek gerekiyordu.

Özmen bu savaşta en önde gidenlerdendi. 72 saatten beri Yüksek Öğretmen Okulunda komünistlerin aç, su suz işkence yaptıkları ülküdaşlarına yardım etmek, yiyecek ve su götürmek istemişti. Ama daha içeri girmeden kızılların kursunlarıyla devrildi bir dağ gibi şehit olmuştu. Apaydınlık yüzünde, ülküsünün mutlaka zafere ulaşacağı inancı vardı, gülüyordu.

Özmen, Türklüğün ilk şehidi değil, sonucusu da olmayacaktı. Mart ayında rahmetle andığımız bir şehit daha vardı: Necati Kaya idi bu genç ülkücünün, yiğit akıncının adı. Okuduğu Niksar'ın Başçiftlik nahiyesi ortaokulunun aşırı solcu müdürü tarafından başına demir çubukla vurularak komaya sokulmuş, 24 Mart 1974 de şehadet mertebesine kavışmıştı. Suçu, Türk olmanın şuuruna varmış bir ülkücü olmak ve Türklüğün sembolü olan BOZKURT'u her türlü bas kıya rağmen yakasından çıkarmamaktı. Henüz 16 yaşında, milletine hizmet aşkıyla dopduluydu. Canı pahasına da olsa dâvâdan taviz verilemeyeceğini biliyordu. Zira Kılıçkiran'lar, Ok'lar, Ertürk'ler, İmamoğlu'lar, Özmen'ler, Doğan'lar, Kayalar... «bir ölür, bin dirilirlerci.» Bu derece kararlı, bu kadar şuurliydu N. Kaya... Ruhları Şâd olsun.

TUNCELİ'DE :

Bilindiği gibi geçen yıl Allah'a, Peygamberimize ve milli değerlerimize hakaret eden, bayrağımızı yu halayıp ülkücü öğrencilere saldıran aşırı solcu-kürtçülerin bu yıl da Tunceli İlköğretmen Okulu'nda yıkıcı çalışmalarını, okul idarecilerinden aldıkları destekle devam ettirdikleri bildirilmektedir. Bu yıl, yeni gelen öğrencilerle çoğunluğu oluşturan ülkücülerin öğrenci örgütü seçimini kazanmalarını önlemek için seçim yapılmamış, örgüt idare tarafından aşırı solcu öğrencilere verilmiştir. Alınan haberlere göre : Okulun mes-cidi kapatılmış, Türk ordusuna em-niyet kuvvetlerine «Faşist» «Ameri-kan uşağı», «Kıbrıs ve Türkiye halklarına zulmeden emperyalizm uşakları» «katil», «hırsız sömürücü» diye hakaret edilen, doğudaki özbe öz Türk vatandaşlarımızı isyana teşvik eden, yasaklanmış bildiri, gazete, dergi ve kitaplar dağıtılmış, bir çok milliyetçi-ülkücü öğretmen ve öğrenci devamlı yapılan baskılara ila veten saldırılara uğramıştır. Ülkücü öğrenciler kanunsuz baskıların yıkıcılığın, üzücü olaylara sebebiyet ve rebilecek saldırıların son bulmasını istemektedirler.

GÜMÜŞHACIKÖY'DE :

Ü.O.D. Gümüşhacıköy Şubesi 31 Ocak 1975'de kurularak çalışmalarına başlamıştır. Halkın sevinçle karşıladığı Ülkü Ocağı, kuruluşunu bir bildiriyle duyurduktan sonra ülkücü

şehitlerimiz için bir mevlid-i şerif okutturmuştur. Yönetim kurulu aşağıdaki şekilde teşekkür etmiştir : Bşk. : Mehmet Karabacak, Bşk. Y. : Mevlüt Or, Sekr. : Mehmet Tangal Muh. : Ali Uysal, Üyeler : Kadir Çıtak, Hayri Uysal, Muhteren Oktaykan.

ADİYAMAN'DA

Adıyaman Belediyesi tarafından düzenlenen «Adıyaman'ın Meseleleri ve Kalkınması, konulu açık oturum da Ülkü Ocağı adına Başkan Sami Şenel'in yaptığı teklifler alkışlanarak kabul edilmiş, bu konulardaki değerli fikirleri için Belediye Başkanı Mustafa K. Kocatürk kendilerine teşekkür etmiştir. İlin her yönden kalkınması, gençlerin sapık ideolojilere kapılmasının önlenmesi, tarihi eserlerin tamiri, korunması, kütüphane, konferans salonu, mehter takımı konularında teklifte bulunmak yanında her türlü yardım için de hazır olduklarını bildiren ülkücü gençlerin bu tutumları çevrede günün konusu olmuştur. Halk «Demekki ülkücülerin bahadırlığı, yiğitliği kadar fikirleri de güzeldir» demektedir.

KAMAN'DA :

Ü.O.D. Kaman Şubesinin hazırlayıp 16 Şubat 1975'de sahneye koyduğu «Moskof Sehpa» piyesi halkın gösterdiği büyük ilgi üzerine 18 Şubat 1975'de tekrar oynanmıştır. Kamanlı ülkücüler istekler üzerine turne çalışmalarına başlamışlardır

ANAMUR'DA :

Anamur'lu ülkücü gençlerin hazırlayıp sahneye koyduğu «Günahkâr Baba» piyesinin halk tarafından büyük ilgi görmesi solcuları çileden çıkarmıştır. Ülkücülerin Anamur'da kültürel çalışmalarını daha da yoğunlaştırarak devam ettirecekleri bildirilmektedir.

SEYDİŞEHİR'DE :

Ülkü Ocakları Derneği Seydişehir Şubesinin 5 Ocak 1975'de yapılan kongresi sonucu yeni yönetim kuruldu aşağıdaki şekilde teşekkür etmiştir : Bşk. : Bektaş Kestek, Bşk. Y. : Mehmet Arslan, Sekr. : Dede Demir, Muh. : Ahmet Tiryaki, Üyeler : Eyüp Canatan, Nuri Evren, Hayri İssi, Mustafa Eryiğit, Ali Arslan.

ADSIZ KAHRAMANLAR

**Bütün Ülkücülerin şiddetle ihtiyacını
duydukları bir sahadaki boşluğu
dolduracak olan**

ve ...

**Yazarının günümüz adsız
kahramanlarına ithaf ettiği bu eseri**

PEK YAKINDA

bekleyiniz

BANDIRMA'DA :

Ü.O. Bandırma Şubesinin başlattığı (Milli Değerlerin yıkıcısı, yabancı Kültür Emperyalizminin uşağı T.R.T. susturulmalıdır!) kampanyasını aşağıdaki milliyetçi teşekküller desteklediklerini bildirmişlerdir : Z. Ocağı Meclis Bşk. : İzzettin Yaşbek, Kun. Der. Bşk. : İsmet Sert, Milli yetçiler Der. Bşk. : Gürcan Pak, Hacıyusuf Mah. Muh. : Hamdi Müftüoğlu, Bendbaşı Mah. Muh. : A. Zeki Özkırım, Bil. Ağaç İş. San. Der. Başkanı : Ahmet Aydemir, Hayır İş. Der. Bşk. Yd. : İbrahim Çönenlioğlu, Sunullah Mah. Muh. : Ömer Demirel, Günaydın Mah. Muh. : Fahri Akartuna, İlim Yayma Cem. Bşk. : Emin Çınar.

ERCİŞ'TE :

Ülkü Ocakları Erciş Şubesi Şubat ayı içinde kurulmuştur. Kuruluşu sevinçle karşılanan Ülkü Ocağı'na Erciş'li gençlerin akın ettiği bildirilmektedir.

GAZİANTEP'DE :

Ülkü Ocakları Gaziantep Şubesinin seçkin bir gençlik ve misafir topluluğunun iştirakiyle 23 Şubat 1975'de yapılan 2. olağan kongresi sonucu yönetim kurulu aşağıdaki şekilde teşekkül etmiştir : Bşk. : Mehmet Ali Çelik, Bşk. Y. : Mehmet Kazmaz, Sekr. : Mehmet Gebel, Muh. : Eşref Savaş, Üyeler : Ahmet Ak, Muhittin Şahsuver, Ökkeş Çetiner.

MANİSA'DA :

B.Ü.D. Manisa Şubesi 27 Şubat 1975 de «Bozkurt-2» adı altında büyük bir gece düzenlemiştir. Zengin programı yanında Derneğin folklor ekiplerinin büyük takdir topladığı geceye çevredeki ülkücü teşkilâtlar ve halk büyük ilgi göstermiştir. Mart ayında da «Bozkurt-3» gecesi için ülkücü gençler hazırlıklarına devam etmektedirler.

Ayrıca, Ege Üniversitesi İktisadi ve Ticari Bilimler Fakültesi'ne bağlı Manisa Ön Lisans Yüksek Okulu Öğrenci Derneği ülkücü öğrenciler tarafından kurulmuştur.

GAZİPAŞA'DA :

Ü.O. Derneği Gazipaşa Şubesi Ana mur, Alanya ve diğer çevre ilçelerinden gelen ülkücülerin de iştirakiyle 8 Şubat 1975'de coşkun bir hava için de açılmıştır. Gazipaşa Ülkü Ocağı yönetim kurulu aşağıdaki şekilde teşekkül etmiştir : Bşk. : Turgut Sarıtekin, Bşk. Y. : Yücel Yıldırım, Sekr. : Durali Toru, Muh. : Rasim Arslan, Üyeler : Mehmet Büyükkaç, Ali Uysal, Mehmet Kileci.

BESNİ'DE :

Ülkü Ocakları Besni Şubesi 10 Şubat 1975'de kurulmuştur. Gençliğin ve halkın büyük ilgisini toplayan Ü. O. Besni Şubesi yönetim kurulu aşağıdaki şekilde teşekkül etmiştir : Bşk. : Mehmet Erdoğan, Bşk. Y. : Hasan Şahin, Sekr. : Abuzer Türkeri, Muh. : Kadir Öztürk.

ÇAYELİ'DE :

B.Ü.D. Çayeli Şubesi yeni lokaline taşınmıştır. Bu münasebetle, büyük bir gençlikve halk topluluğunun iştirakiyle düzenlenen törene K.T. Üni versitesi öğretim üyeleri ve öğrencilerinden de seçkin bir misafir grubu katılmıştır. K.T.Ü. öğretim üyesi Hasan Özyurt'un «Dokuz Işık Açısından Türkiye'nin Kalkınması» konulu konferansı büyük ilgi görmüştür. Bu arada lokale satın alınan televizyon T.R.T.'nin «Millileşeceği» gün açılmak üzere kapatılmıştır

SORGUN'DA :

B.Ü.D. Sorgun Şubesi'nde Av. Taha Akyol'un «Türkiyenin Meseleleri ve Kıbrıs» konusunda verdiği konferans büyük ilgiyle takib edilmiştir. Sorgun'lu ülkücülerin seminer çalışmaları da devam etmektedir.

DİNAR'DA :

Ü.O. Dinar Şubesi 21 Şubat 1975'de bir gece düzenlemiştir. Dernek Başkanı Osman Acar'ın dikkatle dinlenen konuşmasıyla başlayan geceye tanınmış halk âşıkları Kul Mustafa Feymani ve arkadaşlarıyla çevre ilçe ve köylerinden gelen büyük bir halk kitlesi katılmıştır.

LADIK'DE :

Ü.O.D. Lâdik Şubesi 17 Şubat 1975 de kurularak çalışmalarına başlamıştır. İlk olarak 22 Şubat 1975'de «İmamoğlu» piyesini halka gösteren ülkücü gençlere halk büyük ilgi göstermiştir.

SERİK'DE :

Ü. Ocakları Serik (Antalya) Şubesi kurulmuştur. Müteşebbis yönetim kurulu aşağıdaki şekilde teşekkül etmiştir : Bşk. : Ali İhsan Alkan, Sekr. : Durmuş Kaya, Muh. : A. Yaşar Kozan, Üyeler : Hüseyin Acun, Sabri Yıldız, İsmail Yencü.

TOSYA'DA :

Ü. Ocakları Tosya Şubesinin 31 Ocak, 1975 de yapılan yıllık olağan kongresi sonucu yeni yönetim kurulu aşağıdaki şekilde teşekkül etmiştir : Bşk. : Recep Yılmazbilen, Bşk. Y. : Kemal Yakar, Sekr. : Eyüp Öztürk, Muh. : Hasan Ata, Üyeler : Mehmet Hazer, Ali İhsan Ağarır, İsmail Telli.

ESEN YELLER...TÜRKELİNDEN ESEN YELLER...TÜR

Esir Türklerin kurtuluş mücadeleleri güçleniyor

★ Başta Rusya ve Kızıl Çin olmak üzere, Yunanistan, Bulgaristan, Yugoslavya, Irak, İran ve Suriye'de çok geniş topraklar üzerinde esaret altında inleyen 100 milyona yakın esir Türklerin bağımsızlık mücadelesi bütün dünya tarafından büyük bir ilgiyle takibedilmektedir. Özellikle, insanlığın geleceğinden en dişe duyan tarafsız ilim adamları arasında; dünya barışı ve huzuru için esir Türklerin bağımsızlığa kavuşması, Rus ve Çin emperyalizmlerinin ancak bu şekilde önlenebileceği, Türkiye'nin İslâm âlemine yeniden lider olması gerektiği fikri gittikçe taraftar bulmaktadır.

***

Türkistan'ın yetiştirdiği büyük bilgin Buhari'nin 1200 üncü doğum yılı kutlandı. Gene Türkistanlı ünlü Türk bilgini El-Biruni'nin 1000'inci doğum yılı do layisiyle P.T.T. tarafından anme pulu çıkarıldı. UNESCO tarafından 15 dilde çıkarılan aylık derginin Türkçe nüshası olan «GÖRÜŞ»ün son sayısını tamamı da El-Biruni'ye ayrılmıştır.

***

Gittikçe güçlenen Türkistan'ın Kurtuluş davasını baltalamak için Rusların gizli eller vasıtasıyla, bütün Türk lehçelerinde hazırlayıp Rusya dışındaki Türkere gönderdiği «AYDIN» gazetesi nefretle karşılanmaktadır.

***

Türkistan'lı ülkücü gençlerin çıkardığı «BÜYÜK TÜRKELİ» dergisinin yayına başlaması büyük sevinç yaratmıştır. Emel, Azerbaycan, ve Kerkük'de (Irak) çıkan Kardeşlik dergileri de yayın hayatlarını başarıyla devam ettiriyorlar.

***

Amerika'nın Sesi Radyosunda Özbek Türkçesi ile bir saatlik yayın başlamıştır. Öteyandan «Radio Liberty» tarafından Türk dilinin Özbek, Kazak, Kırgız, Türkmen, Uygur, Azeri, Tatar, Başkirt lehçelerinde yayınlanmakta olan radyo programları bütün dünya da ilgi görmektedir.

***

Uzun yıllardanberi Almanya'da yayınlanmakta olan «MİLLİ TÜRKİSTAN» mecmuasının son sayısı Türkistana ait yazılarla çıkmıştır.

HORYATLAR

Taşına,
Oba burdan taşına.
Kurban olsun moskoflar
Türkistan'ın taşına!

Sığına,
Girme suyun sığına.
Bozkurtlar kükreyince
Moskof kime Sığına?

Mehmet N. ÖZKAN

***

Dünyanın birçok şehirlerinde kurulan «Türkistanlılar Cemiyeti» Türkistan'ın kurtuluşu ülküsü yolunda birbirleriyle yarışmaktadırlar.

***

Türkistan'ın Rus ve Çin emperyalizmlerinin zulmünden kurtarılıp bağımsızlığa kavuşturulması için İstanbul'daki Türkistanlılar tarafından «Hür Türkistan için» adında büyük ilgi gören üç aylık bir gazete çıkarılmaya başlanmıştır.

***

Batı Almanya'da Prestel Yayınevi tarafından yayınlanan «TÜRKİSTAN» adındaki kitap büyük ilgi görmüştür. Çok sayıda resimler, haritalar ve belgeler bulunan 336 sayfalık kitapta Türkistan geniş bir şekilde incelenmekte, bilhassa Taşkent, Buhara ve Semerkant genişçe anlatılmaktadır.

***

İran'da, her türlü hakları ellerinden alınan ve ülke nüfusunun yarısını meydana getiren Türkler arasında, her türlü baskıya rağmen Türklük Şuurunun milliyetçilik hareketlerinin gün geçtikçe hızla geliştiği bildirilmektedir. Şah'ın ırkçı, emperyalist ve Türk düşmanı rejimine karşı canları pahasına direnen Türkler, geçtiğimiz günlerde de, vitrinine Türkiye aleyhine resimler ve panolar koyan Yunanistan Büyükelçiliğinin camlarını kırmış, uzun süren protesto gösterilerinde bulunmuşlardır. Türkiye'deki gazeteler bu çok anlamlı olayı tahrif etmiş, «Türk» demekten şiddetle kaçınarak «İran halkı» diye yazmıştır.

Şafak Söküyor...

Türkiyemizde ve diğer Türk illerinde meydana gelen son olayların ışığında bir değerlendirme yaptığımızda Türkün sür'atle kendine dönmeye başladığını görüyoruz. Ülkemiz üzerinde hergün çok ustaca hazırlayıp sahneledikleri ihânetlerinin tersine çevrildiğini görerek bize saldırırlar, Türk Milletinin bir çığ gibi **Ülkücü Hareket'e** katılımı karşısında deliye dönüyor. Bir Türk'ü en az bin rusa bedel kabul ederek hesaplarını (!) ona göre yapan satılmışlar bir Türkün hala «dünyaya bedel» olduğunun ispatlanması karşısında efendilerine karşı mahçup, ne yapacaklarını tamamen şaşırıyorlar. Bu gidişle çıldıracaklarından hiç şüphemiz olmasın!

Bugüne kadar, dıştan ve içerden yapılan saldırılar, ihanetler sonucu birçok milletler tarih sahnesine veda etmişlerdir. Ama yabancı kültürlerin, ideolojilerin köleleri, kiralık uşakları, Türkün «Töresini ve ilini, Üstte gök çökmedikçe, altta yer delinmedikçe bozamyacaklarını» bir

türlü anlamıyor, anlayamıyorlar. Anlasalar da netice değişmiyecektir : **Türk ülkücülerinin hareketi bütün Türk düşmanlarını en kısa zamanda ezmeye kararlıdır!..**

Olaylara, sebeplerine gerçekçi bir gözle bakıp derinliğine inmeye mecburuz. Bu takdirde görürüz ki, sadece belirtileri su yüzüne çıkan olayların temelinde; iki asra yakındır kendi öz değerlerimizden, kökümüzden koparılmaya çalışılmamız, yabancıları körü körüne taklit etmeye zorlanmamız ve en önemlisi, ilmi, çağdaş gerçeklere uygunluğu tartışma götürmeyen **Türk İçin, Türk'e Göre, Türk Tarafından** prensibine uygun bir millî eğitim yerine, ilimden, millî gerçeklerimizden uzak, ümanizm ve materyalizm gibi iki çürük temele dayalı bir eğitim sistemi yatmaktadır.

Türk Milliyetçilerinin millî eğitime en büyük önemi vermeleri boşuna değildir. Bir milletin yokoluşunun en büyük ve temel sebebinin millî değerler, ülküler ve törelerden uzaklaşmak olduğunu, tarihi şahit göstererek doğruluğu su götürmez sayısız misâllerle gösterebiliriz. Elli-altmış yıl öncesine kıyasla çok daha büyük maddî imkânlarla rağmen bizi bugün dünyada en geri kalmış ülkelerden biri, daha utanç vericisi eski kölelerimizden dahi geride bırakan sebep, millî ülkümüzden, manevî değerlerimizden yoksun olmaktan başka bir şey değilken, 20. yüzyılın en büyük ve anlamlı zaferi, Türklüğün yeniden doğuşu olan Kurtuluş Savaşı'nda Türk Milliyetçiliği ülküsü ve Allah'a olan imanımızdan başka silâhımız var mıydı?

Çağımızın amansız milletler mücadelesinde en güçlü silâh olmakta devam eden milliyetçilik ülküsünün bir milletin geleceği olan gençlere verilmesi bir eğitim meselesidir. Bunun halen ülkemizde uygulanmasında ısrar edilen çağdışı eğitim sistemiyle sağlanması imkânsızdır.

Günümüzdeki sistem, Türk'ten ve onun değerlerinden başka herşeye körükörüne hayran Türkiye'ye sadece hüviyet cüzdanı ve pasaportuyla bağlı «öztürkçe» konuşan İngilizler (evet Türk değil!), Fransızlar, Ruslar, Amerikalılar, Rumlar... yetiştirmektedir! Bu sistem; «Biz

T Ü R K

Burhanettin ÖZBİLİCİ

marksist - leninst - maoist ihtilâlcî komünistiz», «Kahrolsun Türkiye ve Türkler», «Kahrolsun Türkiye halklarına zulmeden faşist ordu», «Burjuva Kemal», «Ezan sesine paydos,» «yaşasın Türkiye ve Kıbrıs halklarının işgâlcî faşist ordulara karşı bağımsızlık savaşı», «Komünist Türkiye»... vs. diyen bir gayrı Türk satılmışlar sürüsü yetiştirdiği için milletimizin vicdanında edebiyen mahkûm olmuştur. Dün köy enstitülerinde, Tuncelide, İstanbul'da, Ankara'da, Trabzon'da, Adana'da, Elazığ'da, Malatya'da, İzmir'de ve yurdumuzun daha birçok yerinde Türklüğe ve İslâm'a her türlü hakaret yapılmış, Mehmetçikle birlikte vatanın en temiz evlâtları olan ülkücüler şehit edilmiş, binlercesi sürgün edilmiş, milli ekonomimize milyonlarca liralık zarar verilmiş, Türk bayrağı yakılıp onun yerine kızıl moskof paçavrası asılmışsa bunun en büyük sebebi bugünkü eğitim sistemidir! Bu gayrı millî sistemin gerçek meyvaları; bir devrin yüz karası köy enstitüleri, oradan yetişenlerin kurduğu T.Ö.S. DEV - GENÇ T.H.K.O., T.İ.İ.K.P., D.D.K.O., D.İ.S.K. ve T.Ö.S.'ün mirasını devralan TÖB DER'dir!

Ülkücü gençlik, ise bu sisteme rağmen yetişmiştir. Bu kurtarıcı gençlik, Türk Milletinin üstün yaşama irâdesinin ve bir avuç inançlı, ülkücü büyüğümüzün eseridir. Türk soyunun gelecek bütün nesillerinin onları en büyük saygıyla ana-caklarından, amansız engellere rağmen zindanlara tabutluklara ve tırnak sökmelere rağmen tarihi görevlerini eksiksiz yapan çağımızın Bilge Kağan'ları, Kürşad'ları, Çağrı Beyleri, Alparslan'ları, Yıldırım'ları, Fâti'h'leri, Yavuz'ları, Osman Gazi'leri, Mevlânâ'ları, Yunus'ları, Gökalp'leri, Akif'leri... olarak selâmlayacaklarından asla şüphemiz yoktur. Hepsi birer «ipeğe sarılmış çelik» olan ülkücüler her engeli aşarak «Milliyetçi Türkiye» yi kuracaklardır. Almanya'lardan, Avusturalya'lara, Kıbrıs, Kerkük ve Rodoplar'dan Doğu Türkistan'lara, Azerbaycan lara kadar yüzbinlerle çoğalan Ülkücü Gençlik bize bu müjdeyi ve ümidi vermektedir.

Evet, şafak söküyor; Milliyetçi Türkiye doğmak üzere...

Tanrı Türk'ü Korusun!

— ÜLKÜCÜ GENÇLERE ARMAĞAN —

Ulu sesler gelirdi kıt'alardan kıt'aya,
Güç taşardı dünyadan göğ'e güneşe, aya.

Vız gelirdi düşmanın topu, tüfeği bize,
Türk! dendi mi cihanda herkes gelirdi dize.

Akıncısı, âlimi, serdarı, beği, eri,
Ülkeler fethederdi sipahi, yeniçeri.

Sıra dağlar çökerdi korkusundan yerlere,
Bir işaret yeterdi paşalara, erlere.

Sancaklar dikilirdi, kalelerin burc'una,
Besmele katılırdı kubbelerin harcına.

Asırlarca taşıdım (İslâm) ın sancağını,
Paramparça eyledim, ehli salıp ağını.

Tekbirle bilenirdi kılıcımız, süngümüz,
Cihana yayılmıştır şerefimiz, ünümüz.

Adaletle atıldı bütün mülkün temeli,
Nizam-ı âlem idi, devletimin emeli.

Dün ne isem bugün de aynı millet, aynı kan,
Yarım mutlak Türk'lere vatan olacak T U R A N.

İntikal etti bana kahramanlık atamdan,
Değişmez hiç bir zaman damardaki âsil kan.

ALLAH'ımın KUR'AN'da övdüğü millet benim,
Savaşın, zaferlerin sevdiği millet benim.

Şahin küçüktür amma Turnayı serer yere,
Türk'üm! haykırıyorum göğsümü gere gere!...

Mehmet Başbuğ

YILANLIOĞLU İsmail Hakkı

İran halkı değil

5 Mart 1975 tarihli gazetelerde Anadolu Ajansı kaynaklı bir haber yer alıyordu : «Tahran'daki Yunanistan Büyükelçiliğinin, vitrine Türkleri yeren resim ve panolar koyması üzerine galeyana gelen halk vitrini kırmıştır. Ankaraya gelen haberlere göre, Tahrandaki Yunanistan Büyükelçiliği mensupları sefarethane önündeki vitrine Türkiye aleyhinde resimler ve Türklerin Kıbrıs'ta katliam yaptıkları ileri süren panolar koymuşlardır. Bu durum İranlıların tepkisiyle karşılanmıştır. Tahran halkı, vitrini taşıyarak kırmış ve Yunan Büyükelçiliği önünde protesto gösterilerinde bulunmuştur.»

Gazetelerdeki bu haberi okuyan kimselerimiz (Türk milliyetçileri hariç) İran halkına minnet ve sükranlarını sunacak. İran'ın Türk dostluğunu bol bol öveceklerdir. Bir kısmımız İslâm alemi ile yakınlaşmanın bize sağladığı faydalardan onun faziletlerinden bah-

sadecek, R.C.D. ve CENTO'nun sağladığı faydalardan söz edilecektir. Şah'ın da Türk dostluğu (!) balandırılı ballandırılı anlatılacaktır.

Türkiye'de aydınlarımız, okumuşlarımız genellikle tarih okumadıkları için yukarıda söylenenleri gayet normal karşılamamız gerekir. Zira birazcık tarih okumuş olsalardı. İran'ın 900 seneye yakın bir zaman Türk idaresinde kaldığı ve İran nüfusunun da büyük bir çoğunluğunun (İran nüfusu 25 milyondur. Bunun 12 milyonu Türk 8 milyonu Acem ve kalanlarda Araplardır) Türk olduğu söylenebilir, düşünülebilirdi. Yine bu cahillerimiz tarih sayfalarını birazcık karıştırsalardı. Büyük Selçuklu Devletinin merkezlerinden olan Rey ve İsfahan'ın İran'da olduğunu ve İran üzerindeki Türk hakimiyetini rahatlıkla görebilirlerdi.

İran'ın Türk dostluğu da nereden geliyor? Acaba Acemler ve Şah Türklere dost mudur?

İran'ın idaresinin Acemlere geçişi Şah Rıza Pehlevinin babası zamanında olmuştur. Şah'ta ve Acemlerde senelerden beri Türklere karşı birikmiş kin bir anda kusulmuştur. Şah'ın «Toprak reformu» adı altında Türklerin elinden topraklarını aldığı ve Acemlere dağıttığı da bilinen bir gerçektir. Ya Şah'ın senelerden beri yurt dışına ve bilhassa Türkiye'ye yüksek tahsile gelen gençler arasında bir tek TÜRK göndermeyişi de dostlukla izah edilebilir miyiz.

Acaba Şah Türkiye'ye yüksek tahsile niçin Türk göndermektedir. Yoksa o gençlerin Türk milliyetçiliğini duymalarını, his-

setmelerini ve «Turan» ülküsüyle tanışmamasını mı istemektedir? Bundan mı korkmaktadır. Haşhaş kaçakçılarının cezalandırılması adı altında hergün mutlaka bir kaç Türk'ün öldürülmesini ve gerçek sahibinin de Türk'ün Acem idaresinde kalmak istemeyişini Şah hangi dostluk bağlarıyla izah edecektir.

z

İran'da bu Türk düşmanlığı hakim zihniyet halinde iken bizim İran dostluğundan bahsetmemiz biraz abes kaçmaktadır. Hem niye Tahran'daki halkta Tahran'da yaşayan Türkler değil? Türklerle ilgilenmenin Türkiye'ye korkuyormuyuz yoksa Halâ dış zarar vereceği kanatında mıyız?

Son Kıbrıs harekâtı ile bir gerçek belgelenmiştir : DIŞ TÜRKLERLE İLGİLENMEK TÜRKİYE'YE ZARAR DEĞİL FAYDA GETİRİR.

Kıbrıs harekâtı sırasında gerek Türkiye'de bulunan soydaşlarımız ve gerekse Türkiye dışındaki soydaşlarımız harekâtımızı candan desteklemişler ve her türlü yardımı yapmaya hazır olduklarını belirtmişlerdir.

Yunan büyükelçiliğine Türkler ve Türkiye aleyhine asılan panoların tahribi ve Yunanlıların protesto edilmesi İranda yaşayan Türklerin Türkiye'ye karşı duydukları sevginin ve onu korumanın ifadesidir. Onlar İran idaresi altında her türlü tehlikeyi göz önüne alarak Yunan Büyükelçiliğini taşa tutarlarken bizim Tahrandaki halk diye bahsedişimiz üzüntü vericidir.

Evet beyler Tahran'daki halk değil : İran Türkleri.

Tanrı Türk'ü Korusun

İLİMDE BOZKURTLAR

«Bize yükselmek ve göklerin muhitine çıkmak yararlıdır. Daha ne vakte kadar bu merkeze sıkışıp kalacağız?»

İBNİ SİNA

III. Mustafa 1770 yılında Baron De Tott adında bir Macar soylusundan İstanbul'da bir matematik okulu açmasını istedi. Zamanın alimleri bunun kendilerine yapılabilecek en büyük hakaret olduğunu söyleyerek karşı çıktılar. Padişah Baron'a bunları imtihan etmesini emretti. Aralarından 6 kişi kurumun şerefini korumak için ayrıldı. Baron «Bir üçgenin iç açılarının toplamının kaç derece olduğunu» sorunca, içlerinden en cesuru, en tecrübelisi «Üçgenine göre değişir» diye cevap verdi. 15. yüzyılda Kadızade Rumi bir derecelik açının sinüsünü teorik olarak hesaplarırken bundan 300 sene sonraki alimlerin bir üçgenin iç açılarının toplamının 180 derece olduğunu bile bilememeleri Osmanlı İmparatorluğunun çöküş sebeplerinden birinin ilimden uzak kalmak olduğunu açıklayan tipik bir misâldir.

Tarihi incelediğimizde görüyoruz ki, Türklüğü yücelten bütün önderler ilme büyük önem vermişlerdir. Fatih, İstanbul'un fethedilmesinin hemen ertesi günü ilim ve imar hareketlerine başlamıştı. Atatürk de istiklâl savaşının zaferle bittiği gün «Bu hayat ancak ilim ve fen ile olur. İlim ve fen nerede ise oradan alacağız.» diyordu. Diğer taraftan Alparslan Türkeş de şunları söylemektedir : «İleri millet; çağa uygun icatları kendi toprağında yaşayan alimlerin ilimleri ile; fabrikalarda, araştırma merkezlerinde yapan, kendi halkının iradesi ile kalkınan millettir... Hak kuvvetindir, kuvvet ise endüstri ve tekniktir.»

Yabancı kültür emperyalizminin sultasına girmemiş, hümanizm mikrobi ile zehirlenmemiş gerçek aydınlar, ülkücüler bizi milletler mücadelesinde en ön safaya geçirecek ilmi araştırmacılığa vakit kaybetmeden yönelmelidirler.

Gerek bir TÜRK olarak; gerekse Peygamberine ilk emri «Oku» olan, «Bilginin mürekkebi şehitlerin kanından daha kıymetlidir» diyen, «Çin'de bile olsa ilmi arayınız» diye emreden bir dinin mensupları olarak bu kutsal göreve dört elle sarılmalıdır.

İşte bu sebepten dolayı sizlerle ayda bir bu sayfada biraraya gelerek, eskiden neler yaptığımızı, icat ve keşiflerimizin hangilerini yabancıların kendileri yapmış gibi göstermek istediklerini açıklamaya; mak-satsız «Biz birşey yapamayız» diyenlere «Herşeyin Türk için, Türk'e göre, Türk tarafından» yapılabileceğini göstermeye çalışacağız.

Etrafa şöyle bir göz atınız. Başarabilmek birşeyler yapabilmek, çoğunlukla inanmaya, imana, aşka bağlıdır. İngiliz Papazı Lee'ye gelince; bulunduğu kasabada genç bir kadına âşık olur. Ancak kadın kendisine yüz vermez. Papaz onun evine her gittiğinde kadın hep çorap örmekle meşguldür. Papaz da bunu önlemek için oturur, üç sene çalışır ve bir çorap örme makinası icad eder. O bunu bir kadın için yaptı Bizim aşkımız, bizim dâvamız daha önemli, daha kutsal olduğuna göre biz daha fazlasını yapabiliriz.

Tanrı Türk'ü Korusun!...

Ülkücü şehit MEHMET KAYA'yı son yolculuğunda uğurlayan ülküdaşları...

Bir Bozkurt daha vuruldu !

Gencecik bir ülkücü, çalışkan, yiğit, akıncı ruhlular bir bozkurt daha aramızdan ayrıldı! Masmavi Türk göğünde şimşek hızıyla kayan parlak bir yıldız gibi. Henüz hayatının baharında, helâl sütüyle, en büyük Mehmedin imanı ahlâkı ve kahramanlığıyla kendisini büyüten ana - babasına candan çok sevdiği aziz vatanına ümit veren bir gençti. Daha gencecik yaşında rus uşaklarının, satılmışların sevgili Türkiyesi için ne yapmak istediğini çok iyi biliyordu. Bilyordu ki, atalarının düşmanları sadece silahlarını değiştirmişlerdi, çirkin emelleri yine Türk milletinin son bağımsız kalesini yıkmaktı.

Görevi, Türk düşmanlarını ezmek olan sorunlar halâ «aşırı sağ», «gerici» «faşist» «öcü»leriyle uğraşadursun Türklüğün son şehidi, 13 yaşında milletinin varlık savaşında ölüme meydan okurcasına kararlıydı. Vatan için, devlet için, töre ve namus için her fedakârlığın bir görev olduğunu küçük yaştan itibaren öğretmişlerdi kendisine. Sonra ülkücü öğretmenleri kendisine Türk tarihini, Türkün üstün meziyetlerini öğretmişlerdi. Türk'ün düşmanlarına karşı rozetini yakasından eksik etmediği BOZKURT gibi şuurlu bir şekilde her yerde karşı çıkıyordu. Satılmışlar karşısında fethedilmez bir kale gibiydi...

MEHMET KAYA'yı, geçen ay, aşırı solcu TÖB-DER'in komünist «Bizim Radyo» nun emirlerine

uyarak çıkarttığı iddia edilen kanlı olaylar esnasında kaybettik. TÖB - DER'in 52 ilde düzenlediği bozguncu mitingler esnasında çıkan olaylarda Elazığ Malatya, Muş, Gölbaşı, Tokat ve daha birçok yerde birçok vatandaş öldü, yüzlerce kişi de yaralandı. Olaylardan önce ve sonra TÖB-DER, DİSK ve diğer aşırı solcu parti ve teşkilâtlar sistemli olarak bölge ve mezhep kışkırtıcılığı yapmış, vatandaşları birbirine kırdırmak istemişlerdi. Halk ummadıkları şekilde tepki gösterince şaşkına döndüler. Sonra Erzincan'da kanunsuz yürüyüş yapıp milliyetçilere saldırdılar. Gözü dönmüş solcuların bir çok dükkân ve işyerini tahrip ettikleri kanlı olaylar esnasında aşırı Solcu Erzincan Kültür Derneği başkanı Hüseyin Saraçlı da Merkez Ortaokulu 1. sınıf öğrencisi MEHMET KAYA'nın yakasında gördüğü BOZKURT rozetini zorla çıkartmak istemişti. Beklemediği bir şekilde, korkusuz bir şekilde bunu reddeden KAYA gözü dönmüş H. Saraçlı tarafından tabancayla vurularak şehit edildi. Böylece şehitler zincirine bir halka daha eklenmiş oldu..

Muhteşem bir törenle Erzincan'da, aziz vatan toprağına emanet ettiğimiz Mehmet Kaya şehâdetiyle Türklüğe binlerce Mehmet Kaya kazandırdı, yüzbinlercesinin de satılmış rus uşaklarının çirkin çehrelerini görüp «kendine dönüş»ünü sağladı.

Hatırası, Kutsal Ülküsü ebediyyen yaşatılacaktır!...

Aziz ruhu Şâdolsun...

Can Azerbaycan

Can, Azerbaycan... Azerbaycan candır, Canımdır. Canımın bir parçasıdır. Kırım gibi, Kerkük Kıbrıs Batı Trakya gibi, Türkistan gibi... Daha düne kadar, ben Azerbaycan'ı bilmezdim. Bildirmediler, suç benim değil. Haritalarda Türkiyemin komşusu bilirdim, Rus'un topraklarından bir parça bilirdim. Canımın bir parçası olduğunu daha dün öğrendimse, bana kızmaya hakkınız yok... Neden daha önce öğrenmedi sağlamadınız? Meğer, Ankara ne kadar benimse, Azerbaycan da o kadar benimmiş. Meğer İstanbul ne kadar benim canımsa, Azerbaycan da öylesine canımın bir parçasıymış. Daha dün öğrendim, bugün ya ziyorum ki, bilmiyenler bilsin. öğrensin. Azerbaycan'ın sevgisini kalbinde, onun uzaklığının, esaretinin acısını kalbinde duysun. Çünkü, benim küçük kalbim bu kadar acılara dayanacak güçte değil. Gelin okuyun, Azerbaycan'ı öğrenin, acısını birlikte paylaşalım...

Karadeniz'in ötesinde Kafkas dağları, onun da ötesinde Hazar Denizi vardır. Kafkas dağlarının güneyindeki bereketli topraklar bu iki deniz arasında uzanır. Bu toprakların Hazar Denizi Kıyısında da Konya kadar Türk bir şehir vardır, BAKÜ...

Osmanlı İmparatorluğunu, Türklüğü yeryüzünden silmek isteyenlerin parçaladığı, yedi sekiz gözü dönmüş devletin işgal ettiği birinci dünya savaşının bittiği yıllarda işte bu topraklar üzerinde küçük bir devlet kurmuştu, Güney Kafkasya'lı kardeşlerimiz. Azerbaycan Cumhuriyeti adı altında hür bir kalemiz vardı.

Çarlık Rusya'sı elinde bulundurduğu topraklarda Rus olmayan bütün milletlere hayat hakkı tanıyordu. Azerbaycan'da ibadet yasaklandı. Türkçe yasaklandı. Kurulan askerî ve sivil okullara Türk çocukları göstermelik olarak alındı. Okutulan derslerde Türk Milleti'ni Rus boyunduruğundan kurtarmak isteyen kahramanlar hain olarak öğretildi. Karşı koyan her kim olursa hayatından oldu.

Rusya'da komünist ihtilâl yaklaşırken, Çarlık idaresi sallanmaya başladı. Azerbaycan Türkleri de rahatladılar. Bin dokuzyüz onyedide komünistler ihtilâlin ilk anlarında Rusya'ya tam hakim olamadılar. Bu Azerbaycan'a yaradı. 28 Mayıs 1918'de Azerbaycan Cumhuriyeti kuruldu. Bereketli topraklar üzerinde küçük, şirin ve zengin bir Türk Devleti vardı artık...

Benim arslan kardeşim... Türk Milletine hiç rahat nefes aldırırlar mı? Hele komşumuz rus denen millet olur sa... İşte bu yazıyı ben, acımı sizle paylaşmak için yazıyorsam da, bir niyetim sizlere ve sonrakilere Rusu tanıtmak.. Onun kötü komşuluğunu, bizim gafletimizin başımıza neler getirdiğini göstermektir. Cün kü, unutuveriyoruz. Yıllar, gözümüze perde, kalbimize pas olarak geçiyor.. Oysa biz, tarihte en çok acı çekmiş, en çok kallesliğe uğramış milletiz.

Komünist Ruslar devlete hakim olmaya başladıkça Azerbaycan'a göz diktiler. Anadolu topraklarına açılan bu kapıyı Türklerin elinden almak için topladılar ordularını, Azerbaycan sınırına.

Rusya büyük, ordusu çok; Azerbaycan küçük ordusu az bir devletti. Fakat imanı vardı. Birliği vardı. Herbir Azerbaycanlı Türk'ün cesedi çiğnenmeden bu topraklar ele geçirilemezdi.

Tam bu sırada Anadolu, istiklâl için mücadele ediyordu. Avrupa devletleri Türk milletini kırıp bitirmek, topraklarını paylaşmak için ellerinden geleni yapıyorlardı. Anadolu Türk'ü ölümle kalım üzerinde bir çizgideydi. Kulaklara kasıtlı sözler fısıldandı : Rusya, Türklere para, tüfek, asker yardımı yapacak. Ardından da, Rusya; Atatürk'ün emriyle Karadenize dökülen, Mustafa Suphi ve arkadaşlarını gönderdi.

Rus'un Türk'e dost olmadığını Azerbaycan elbette biliyordu. Rus Türk'e günahını bile vermezdi. H le Rus askerlerinin Azerbaycan topraklarından geçerek

Devamı Arka Sayfada

Anadolu'ya gideceklerine, oradaki Türk'lerle birlikte Avrupalı işgalcilere karşı savaşacaklarına hiç inanmıyorlardı. Anadolu'ya yardıma gideceğiz diyen Rus ordusu karşısında, kale gibi durdular : Olmaz!... Bizi böylece kandırıp topraklarımızı işgal edersiniz...

Azerbaycan'da Anadolu'dan gelme Türk subayları vardı. İçlerinde bir Halil Paşa vardı ki, Enver Paşa'nın amcası denirdi. Azerbaycan meclisinde mebuslara «Müdafaa etmeyiniz. Ruslar buraya yerleşmek için gelmiyorlar. Anadoludaki kardeşlerinize yardıma geçiyorlar. Bunu bana Ankara'dan Mustafa Kemal Paşa yazdı.» İşte bu söz üzerinedir ki, Rus ordusuna yol açıldı. Giriş o giriş. Kızılordu, geldi Bakûya dayandı. İlk gün Osmanlı bayrakları Azerbaycan sokaklarını süsledi. İkinci gün, 1920 yılının 28 Nisanında, Osmanlı bayrakları indirildi. Rus bayrakları Azerbaycan sokaklarında dalgalanmaya başlayınca Azerbaycan Türk'ü korktuğuna uğradığını anladı. Bir Cumhuriyet bir Türk devleti böylece yıkılmış oldu.

Sonra, Rus Rusluğunu yapmaya başladı. İşgalin arkasından yağma, talan, zulüm geldi. Azerbaycan'ın malı mülkü vagonla «yoldaş Lenin'e Azerbaycan halkının hediyesi» yalanı altında Rusya'ya götürüldü. Böylece yağmalanarak üçyüz yirmibeş vagon gitti. Yüz yirmi beş vagon çay gitti. Yedimilyon ikiyüzbin tonluk petrol gitti. Sekizyüz milyon altın ruble hediye adıyla götürüldü... Hayvan katarlarında Azerbaycanlım, Sibirya topraklarına sürüldü... Ve, can Azerbay

can'ım gitti Rus'un mundar ellerine... Canım gitti. Canımın b'r parçası gitti...

Gelin, okuyun kardeşlerim. Azerbaycan'ın canımın zın bir parçası olduğunu öğrenin. Azerbaycan'ımın acısına şu küçük kalbim dayanmıyor. Paylaşalım bu acıyı...

NİÇİN DÖĞÜŞÜYORLARDI?

SANCI

Ünlü yazar Emine İşinsu'nun son romanı.

12 Mart öncesinin kavgasını konu edinen bu güçlü eserden her kesin öğrenecekleri vardır.

— Döğüşen insanların iç alemleri,

— Komünisti, ortacısı ve bütün bunların ihanet ve gafletine göğsünü siper eden, kendi memleketinde öksüz bırakılmış cesur, asil ve yiğit ruhlu ülkücülerin hikâyesi.

— Süleyman Özmenler, Dursun Önkuzu'lar ne düşünüyorlardı, ne istiyorlardı, niçin ve nasıl şehit oldular?

— Komünizmin ağına düşenler mesut oluyarlarmı?

— Aradıklarını bulamayanların sonu nedir?

Güçlü yazar İşinsu bir nefeste okuyacağınız bu romanda;

Günümüz Türkiye'sinin kanayan yarasına, baş dardına parmak bastı.

**TÜRK MİLLETİNİN YAŞAMA
İRDESİ BU ROMANDA**

Dağıtım : ANDA FİATİ : 25 TL.

Bizim Türkeli

DOĞUM : Töre Dergisi sahibi, küçük romancı Emine Işınsoy Öksüz ile Töre Dergisi yazarlarından O.D. T.Ü öğretim üyesi Doç. Dr. İskender Öksüz'ün 13 Şubat 1975 günü Ankara'da AZİZ MURAT adı verilen bir oğulları olmuştur.

Ülküdaşlarımızdan Yaşar Eşmekaya ile eşi Birsen hanımın 30 Ocak 1975'de ÇAĞRI ismi verilen bir oğulları dünyaya gelmiştir.

Ülküdaşlarımızdan kimya teknisyeni Mehmet Düzgün ile evdeşi Birsen hanımın 19 Şubat 1975'de MURAT adı verilen bir oğulları olmuştur.

Öksüz, Eşmekaya ve Düzgün ailelerini tebrik eder, küçük Aziz Murat Çağrı ve Murat'a Türk Milleti'ne büyük hizmetlerde bulunacakları müteakik gelecekte dileriz.

NIŞAN :

Ziraat Fakültesi ülkücü Dr. asil tanlarından Rasih Demirel ile Tülin Toğay hanım 27 Şubat 1975'de Ankara Orduevi Salonunda yapılan bir törenle nişanlanmışlardır.

DÜĞÜN :

Gümüşhacıköylü ülküdaşlarımızdan Ahmet Savun Şubat ayında Türk töresine uygun bir törenle evlenmiştir.

İzmir'li ülküdaşlarımızdan Saim Şahin ile Ayten Ceylan hanım 6 Mart 1975'de İzmir Orduevi'nde yapılan törenle evlenmişlerdir.

Tirebolu'lu ülküdaşlarımızdan Salihi Bayrak Ocak ayında Hacer hanım ile evlenmiştir.

İmamoğlu'lu (Kozan) ülküdaşlarımızdan Nihat Çıkmaz ile Melek Bozhanım 20 Şubat 1975 günü yapılan törenle evlenmişlerdir.

Ülküdaşlarımıza yeni vuvalarında mutluluk, Türklüğe hizmet yolunda başarılar dileriz.

VEFAT :

Ülkücü Hareket'in Kahramanmaraş'ta önde gelen simalarından emekli topçu yarbayı Av. Necati Aytemiz 19 Şubat 1975 günü Gülhane As. Tıp Akademisi Hastanesinde geçirdiği böbrek ameliyatı sonucu Hakk'ın rahmetine kavuşmuştur.

Ülküdaşlarımızdan Ürgüp Lisesi son sınıf öğrencisi Bozkurt Mehmet Kılıç 2 Şubat 1975 günü bir trafik kazası sonucu vefat etmiştir.

K.T.Ü Orman Fakültesi son sınıf öğrencisi ülküdaşımız Osman Kuru 9 Şubat 1975 günü geçirdiği bir trafik kazası sonucu vefat etmiştir.

Dergimizin basıldığı Yeni Işık Matbaası personelinin bütün tancıkların sevip takdir ettiği Ülkücü Hareket'in mert, asil ve yiğit mensubu değerli insan Ünal Karabulut 13 Şubat 1975 sabahı genç yaşta vefat etmiştir.

Aramızdan ayrılan ülküdaşlarımıza Allah'tan rahmet, ailelerine ve ülküdaşlarımıza başsağlığı dileriz.

BOZKURT aylık
ülkü
dergisi

Sahibi : SADI SOMUNCUOĞLU * **Yazı İşleri Müdürü :** Osman OKTAY * **Umumi Neşriyat Md. :** Mahir DURAKOĞLU * **İdari İşler :** Burhanettin ÖZBİLİCİ **Haberleşme Adresi :** P.K. 151 Bakanlıklar - ANKARA **Posta Çeki Nu. :** 10079758

Yıl : 3 - **Sayı :** 30 * **Yıllık Abone :** 24.00 TL. * **Fiatı :** 200 Kr. * **Yurt Dışı :** İki misli * **Reklâm tarifesi :** Tam sayfa 1.000 T.L. **Renkli sayfa 1.500 TL. * Kitap ilânları :** Santimi 30 TL. * **Dizgi ve Baskı :** Yeni Işık Matbaası **Tel :** 17 43 10 - ANKARA * **Dağıtım :** GAMEDA,

TANRININ
geza gardonyi KILICI

BU KİTABI OKUDUNUZ MU?

● Mart 1975

● Sayı 30

● Fiyatı 200 Kuruş

BOZKURT

Büyük Ustalar

Dilâver CEBECİ

Bir yay istiyorum usta. Nasılımı olsun? Katı, hırslı, sağlam. Hem kemikten olsun. Benden başka kimse kuramasın onu. Kirişini öküz sırimından isterim. Gücüne dayanabilsin. Sonra bir sadak... Üstü işlemeli. En alımlı renklerle bir kaç minyatür çiz üstüne. Kenarlarında, bakanları sonsuzluğa ulaştırarak arabeskerler olsun. Dur daha bitmedi. En mühimi oklar... Tam kırk tane de ok isterim. Ne olur, öyle sıradan şeyler olmasın. Nasıl anlatsam? Hani uçarken ıslık çalanlar var ya, işte onlardan olsun. Peteng kalası önünce kullandıklarımızdan... Temreni öyle olmalı ki, dokuz kat gergedan derisi kalkanı ile dokuz çetiyi delip dokuz arşın yere girmeli. Haydi ustam, göreyim seni...

Bir kılıç istiyorum usta.. El ayası genişliğinde, iki arşın uzunluğunda, iki ağızlı olsun ki, sağ sol dınlimesin. Mümkün olduğu kadar hafif isterim. Şöyle başının üstünde kirmen gibi döndürebilmeliyim. Çifte su veresin ha! Kolay kolay kedilmesin. Kabzasınıgümüş kakmalı yap. Hamayıl kuşanacağım. (1) Kın kayışını da ona göre isterim. Pırıl pırıl olsun. Şavkı gözlerimi almalı. Üstüne celi hat ile «Korkunun ecele faydası yoktur.» diye yaz. Kabzasının ve kınının süsleri nasıl mı olsun? Süs önemli değil ustacağım. Süslü de fenâ olmaz ama, göreceği iş önemli aşırıda. Sen ona göre çahş. Örs üstünde döverken terin üzerine aksın. Daha da sağlam olacağına inanıyorum. Kısacası dün gece düşümde elime aldığım gibi bir kılıç olsun. Düşlerimi bilirsin değil mi? Sen de mi öyle düşler görüyorsun? Hayret! Ama hayret edilecek şey değil bu. Görürsün, elbette görürsün. Sen bizim ustamız değil misin? Biz hep aynı düşleri görürüz...

Bir Bozdoğan istiyorum ustacağım. Altı dilimli olsun. Dilimler kılıç gibi keskin olsun. Atımın terkesine asacağım. Topuz kısmı üç - dört kara okka çekmeli. Sapı elime iyi yatsın. Bir hamlede en sağlam tulga ları eciş - bücüş etmeli. Süvarinin altındaki kaba döşlü aygırı yere çökertmeli.

Bir kargı istiyorum. usta. Hafif ve dengeli .. Gök çelikten bir temreni olsun ki, katı taşa bile bir kırış işlesin. Temreninin altına siyah bir tuğ iliştir. Sevdiğim kızın saçları gibi... Rüzgârda tel tel olsun esip savrulsun. Acele olsun ustacağım. Beklemeğe tahammülüm yok. Yalnızım, kimsesizim. Peşimde kin küpü yağlar dolaşiyor. Bir gün bir yerde belki hiç ummadığım bir yerde, «Hurraaa!» deyip üstüme atılabilirler. Sağdan soldan, önden, geriden beni kuşatabilirler. Pusatlarım sağlam olmalı. Bu tuzaktan, bu çemberden döğüşe döğüşe sıyrılmalıyım. Uykunun, keyfin, öğlencenin, zamanı değil usta! «Su uyur düşman uyumaz» demişler. Beklemeğe tahammülüm yok.

Ve ey bilginin, tecrübenin aklın ustası!... Gelip kapına dayandım. Bana bir şeyler öğret ne olur! Besmele çekip, önüne diz çökeyim. Bana Arapça öğret, Farsça öğret, Lâtince öğret... Denizleri, karaları, ırmakları, dağları, gölleri bilmeliyim. Her yerden haberlerim olsun. istiyorum. Göklerden, yıldızlardan bile... Sonra beni kalb ilminin büyük ustasına götür. Hasılı beni baştan aşağı donatın. Donanmaya o kadar muhtâcım ki, bilemezsiniz...

(1) Hamayıl kuşanma : Kılıcı, omuzdan çaprazlama kuşanmak.